

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1248 /DPSSG
DATA 12.07.2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
262 26.07.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Ordonanței de Guvern nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată*”, inițiată de domnii deputați Adrian Gurzău, George Ionescu și Florin Gheorghe – PD-L (Bp. 201/2013).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul simplificării procedurii de comunicare a somației de plată, reducerii unor costuri, clarificării unor situații de ambiguitate în interpretarea textului legii și o mai bună gestionare și colectare a veniturilor proprii bugetului local.

II. Observații

1. Menționăm că propunerea de modificare a **art. 44** din Codul de procedură fiscală vizează forma anterioară modificării acestui text prin *Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*.

Textul art. 44 din Codul de procedură fiscală în forma anterioară modificării prin Ordonanța Guvernului nr. 29/2011, avea următorul conținut:

“(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.”

Acest text a făcut obiectul Deciziei Curții Constituționale nr. 536/2011 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că *„dispozițiile art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a) - d) din aceeași ordonanță.”*

Ca urmare, a fost modificat art. 44 din Codul de procedură fiscală prin *Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 și Ordonanța Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*.

În prezent, art. 44 din Codul de procedură fiscală are următorul conținut:

„(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4),

precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin alte mijloace cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

(2²) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (2¹), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Prin urmare se observă faptul că, pentru a pune de acord textul art. 44 din Codul de procedură fiscală cu Decizia Curții Constituționale nr. 536/2011 s-a reglementat expres posibilitatea comunicării actului administrativ fiscal prin publicitate în situația în care comunicarea directă nu a fost posibilă (comunicarea prin poștă; prin remiterea actului; prin fax, e-mail sau alte mijloace de transmitere la distanță dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru).

În plus, trebuie avut în vedere și faptul că propunerea privind afișarea actului de executare aduce atingere *principiului secretului fiscal* reglementat la art. 11 din Codul de procedură fiscală.

În acest sens, precizăm că secretul fiscal reprezintă o garanție a constituționalității procedurii de administrare a creanțelor fiscale, respectiv a prevederilor cu privire la *ocrotirea vieții private* (art. 26 din Constituția României, republicată). În același timp, secretul fiscal asigură protejarea relațiilor dintre contribuabili și organele fiscale, motiv pentru care se interzice dezvăluirea prin orice mijloace de comunicare a datelor personale, respectiv a informațiilor deținute de către organele fiscale în exercitarea atribuțiilor sale.

În plus, precizăm că introducerea unei noi modalități de comunicare a actului de executare, respectiv prin afișarea la domiciliul fiscal al contribuabilului, este de natură a conduce la creșterea cheltuielilor administrative și logistice întrucât ar impune deplasarea funcționarilor publici din cadrul organului fiscal la domiciliul fiscal al contribuabilului și urmarea unei proceduri stricte de afișare a actului de executare, ceea ce excede scopului oricărei administrații fiscale de reducere a poverii financiare și administrative și de simplificare și îmbunătățire a administrării fiscale, bineînțeles cu respectarea strictă a drepturilor și garanțiilor constituționale ale cetățenilor.

2. În ceea ce privește propunerea de modificare a denumirii marginale a **Capitolului VIII**, respectiv înlocuirea termenului “*fiscal*” cu termenul “*bugetar*”, menționăm următoarele:

Codul de procedură fiscală nu definește noțiunea de *creanță bugetară*.

În schimb, Codul de procedură fiscală definește noțiunea de *creanță fiscală* la art. 21, astfel:

„(1) *Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.*”

Această noțiune este utilizată în cuprinsul actului normativ în discuție cu înțelesul mai sus menționat.

Prin urmare, propunerea de înlocuire a sintagmei „*Stingerea creanțelor fiscale*” cu sintagma „*Stingerea creanțelor bugetare*” este neîntemeiată în condițiile în care creanța bugetară nu este definită de acest act normativ.

3. În ceea ce privește propunerea de amendare a dispozițiilor **art. 136**, precizăm următoarele:

a) în accepțiunea Codului de procedură fiscală, organe fiscale sunt atât Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate

acesteia, cât și compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale [art. 17 alin. (5) din Codul de procedură fiscală].

Aceste organe sunt abilitate să efectueze procedura de executare silită a creanțelor fiscale pe care le administrează în considerarea alin. (2) al art.136. În acest context, precizăm că dispozițiile alin. (3) din forma actuală a Codului de procedură fiscală, privesc instituțiile publice și nu autoritățile administrației publice locale, pentru acestea fiind aplicabile, așa cum am arătat anterior, dispozițiile alin.(2) ale aceluiași articol.

b) în ceea ce privește introducerea unui nou alineat, alin.(3¹), apreciem că nu este oportună, întrucât alin.(4) al art. 1 din Codul de procedură fiscală reglementează expres faptul că acest act normativ nu se aplică creanțelor rezultate din raporturi juridice contractuale, cu excepția redevențelor miniere și petroliere.

În schimb, menționăm faptul că în măsura în care organele fiscale au titluri executorii obținute în condițiile legii, pentru creanțe care rezultă din raporturi juridice contractuale ele pot fi puse în executare potrivit dispozițiilor art.136 alin.(4¹) coroborate cu cele ale art.141 alin.(1²) din Codul de procedură fiscală.

4. În ceea ce privește propunerea de la pct.5 de modificare a **art. 145 alin. (1)** privind comunicarea somației, arătăm că rațiunea acestei dispoziții constă în aceea că permite debitorului să cunoască exact scopul măsurii dispuse de organul de executare pentru ca debitorul să ia măsurile necesare, de apărare în acest sens. În acest context, este de precizat că în materie fiscală, contribuabilul poate datora mai multe obligații fiscale, aferente mai multor perioade fiscale, individualizate în titluri de creanță diferite, astfel încât este important de știut pentru care obligație s-a declanșat procedura de executare silită.

De asemenea, arătăm că aceste prevederi sunt similare prevederilor Codului de procedură civilă, având la bază aceleași rațiuni cu privire la dreptul persoanei împotriva căreia a fost pornită executarea silită să cunoască exact întinderea obligațiilor pentru care s-au întreprins măsuri de executare silită.

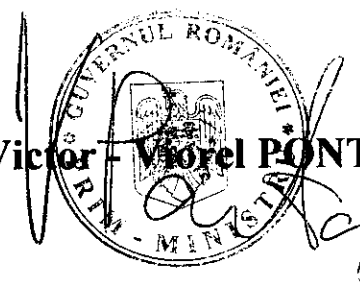
În ceea ce privește referirea la prevederile art. 227 alin.(10) din Codul de procedură fiscală, din cadrul *Expunerii de motive*, menționăm că acestea au fost abrogate prin *Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru*

modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator **George – Crin Laurențiu ANTONESCU**
Președintele Senatului